

РЕШЕНИЕ

№ 756

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5170** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

По реда на инстанционния контрол с Решение № 5242/01.06.2022г., постановено по адм.д. № 2577/2022г. по описа на Върховния административен съд е отменено Решение № 232/14.01.2022г., постановено по адм.д. № 11953/2020г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато за ново разглеждане. С последното решение съдът е отменил по жалбата на Н. И. К. мълчалив отказ на главния архитект на район „К. село“-СО за издаване на виза за проектиране по заявление вх.№ РКС19-ГР00-34-/5/ от 09.10.2020г. Дадените задължителни указания по чл.224 АПК са да се съберат доказателства за наличието на компетентност на районния архитект да издава визи за проектиране от вида на процесната като с оглед тези доказателства се прецени допустимостта на жалбата, както и след попълване на административната преписка да се изложат фактически и правни изводи.

С жалбата, иницираща съдебното производство, заведена в деловодството на Район „К. село“ 23.11.2020г., се оспорва посоченият мълчалив отказ като противоречащ на материалния закон – основание за оспорване по чл.146, т.4 АПК. Твърди се, че след подаване на заявлението за издаване на виза за проектиране жалбоподателят не е получавал писма за отстраняване на нередовности в него по чл.30, ал.2 АПК, не е получил и произнасяне на ответника в законово регламентирания срок. Липсата на такова произнасяне според него формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК,

който е незаконосъобразен тъй като жалбоподателят изпълнил всички нормативни изисквания.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.О. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, тъй като не е налице мълчалив отказ. В условията на евентуалност моли да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като жалбоподателят не представил задължително необходимите доказателства за провеждане на изискуемата процедура по чл.69 от Закона за културното наследство /ЗКН/ в съответствие с посоченото в т.5 от Констативен протокол № 33-00-767/19.10.2021г., приложен към писмо изх.№ 33-00-767/21.10.2021г. на компетентния специализиран орган Министерство на културата, тъй като за действащия ПУП не са проведени задължителните по закон превантивни процедури по ЗОЗЗ и ЗКН до евентуалното извършване на процедурата по чл.69, ал.1 ЗКН като тяхното отсъствие поставя под въпрос неговата правна валидност и приложение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призвана, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Нотариален акт № 81, том I, рег.№ 3700, дело № 67/19.12.2003г. жалбоподателят се легитимира като собственик на първи етаж над сутерена в жилищна сграда в [населено място], [улица] заедно с една барака в дъното на двора, заедно с 34/100 идеални части от УПИ VI-7, кв.342а.

С Нотариален акт № 82, том I, рег.№ 3706, дело № 68/19.12.2003г. жалбоподателят се легитимира като собственик на сутеренен етаж и втори етаж над сутерена в жилищна сграда в [населено място], [улица] заедно с 23/100 идеални части от УПИ VI-7, кв.342а и 33/100 идеални части от УПИ VI-7, кв.342а, както и на предна постройка в същия имот заедно с 9/100 идеални части от УПИ VI-7, кв.342а.

С Нотариален акт № 83, том I, рег.№ 3709, дело № 69/19.12.2003г. жалбоподателят се легитимира като собственик на гараж в [населено място], [улица], заедно с 1/100 идеална част от УПИ VI-7, кв.342а.

Съгласно скица на поземлен имот от 16.11.2018г. урегулираният поземлен имот е нанесен в кадастралната карта с идентификатор 68134.203.353 и площ от 309 кв.м. Съгласно комбинирания скица от 08.11.2018г. имотът е без предвидено застрояване.

В качеството си на собственик на описания по-горе имот жалбоподателят е подал заявление за издаване на виза за проектиране на сграда със смесено предназначение, заведено в районната администрация с вх.№ РКС19-ГР00-34-/5/ от 09.10.2020г.

По делото е приет като доказателство Предварителен договор от 14.03.2019г. за учредяване на право на строеж от жалбоподателя върху процесния имот за изграждане на жилищна сграда, в полза на „АП БИЛД“ ООД. От писмо изх.№ РКС19-ГР00-34-/1/ от 10.02.2020г. на ответника, адресирано до директора на Националния институт за недвижимо културно наследство, с копие до „АП БИЛД“ ООД, се установява, че според официалните публични данни на „ГИС София“ ЕООД в имота би следвало да съществува „Жилищна сграда, свързана с П. Б.“, чието полицейско досие е публикувано на официалната страница на ДА „Архиви“,

представляваща Е. /единичен паметник на културата/, обявен с писмо № 1334/20.05.1989г. Въпросната 3-етажна сграда обаче не съществувала физически, въпреки че все още присъствала в кадастралния план на местността, предхождащ действащата КККР на район „К. село“-СО. Във връзка с тези констатации от ответника е поискана информация дали съществува в актуален регистър на недвижимите културни ценности „исторически“ Е., обявен с писмо № 1334/20.05.1989г., а в случай, че не е налице – информацията относно това кога и с какъв административен акт и на кой административен орган въпросната сграда е загубила своя статут на Е. и е била заличена от актуалните регистри.

В отговор с писмо, постъпило в районната администрация на 05.03.2020г., директорът на НИНКН уведомява районния архитект, че сградата е декларирана с посоченото писмо и съгласно чл.59, ал.4 ЗКН и § 12, ал.1 ПЗР ЗКН притежава статут на единична декларирана историческа недвижима културна ценност. Същото становище е изложено и в писмо от 13.10.2020г., постъпило в районната администрация на 19.11.2020г. С него също така, е уведомен кметът на района, че в НИНКН е наличен Протокол № 2/21.04.2004г. на Комисия по чл.195, ал.2 ЗУТ, назначена със заповед на кмета на Район „К. село“, както и Заповед № РД-2410-115/24.06.2004г. на кмета на Район „К. село“ за премахване на сградата.

Видно от Констативен протокол вх.№ 33-00-767/19.10.2021г. по описа на МК, при извършена проверка на място е установено, че жилищната сграда – Е., е премахната.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице С. К., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

По предходния кадастрален план в имота е била налична едноетажна жилищна сграда по лицето на имота, както и жилищна сграда на 2 и 1/2 етаж, застроена на калкан със сграда в съседния от югозапад имот ПИ /сега ПИ 68134.203.354/. Тази сграда е отразена в базата данни за паметниците на културата като сграда - исторически паметник, свързана с П. Б.. Сградата е декларирана като паметник на културата с писмо №1334 от 20.05.1989г. на НИПК и съществува в регистъра и към момента. От приложените по делото документи се установява, че сградата-исторически паметник е била разрушена от собственика Н. К. въз основа на Заповед на кмета на район „К. село“ № РД 2410 115 от 24.06.2004 г. От допълнително направените

от вещото лице проверки се установява, че към момента на изготвяне на експертизата в процесния по делото имот няма застрояване и такова не е налично поне от м.юни 2005г.

Имотът на жалбоподателя попада в зона ЦЗ по ОУП на С.. За района, в който попада процесният имот действащ е регулационен план за местност Център зона Г-6. Еврейски гробища и част от м. Буката, одобрен със Заповед № РД-09-50-572/27.10.1997г. и Заповед № РД-09-50-444/30.07.1998г. за поправка на ОФГ, потвърдена с Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003г.

Със Заповед № РД-09-50-511/14.07.2004г. е одобрено ИПРЗ за УПИ VI-7, кв.342а, съгласно което отреждането на УПИ VI-7 е за медицинска лаборатория. В имота е предвидено застрояване на сграда на 4 етаж, като в застроителния план са посочени

необходимите отстояния от съседните сгради, включително през улица.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът прави следните изводи:

Страните не спорят, че жалбоподателят е подал заявление за издаване на виза за проектиране с вх.№ РКС19-ГР00-34-/5/ от 09.10.2020г. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.7 ЗУТ, в приложимата редакция, „Визата за проектиране се издава от главния архитект на общината, съответно от областния управител, от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Визата за проектиране на специални обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната, се издава от министъра на отбраната, от министъра на вътрешните работи, от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" или от председателя на Държавна агенция "Разузнаване", когато се отнася за обекти на съответното министерство или агенция. Визата за проектиране се издава в едномесечен срок от постъпване на заявлението по ал.1.“.

Процесното заявление е адресирано до главния архитект на Район „К. село“-СО, комуто правомощията по издаване на визи за проектиране по чл.140, ал.7 вр. ал.2 ЗУТ /когато визата представлява копие /извадка/ от действащ подробен устройствен план/, главният архитект на Столична община е предоставил със Заповед № РД-09-09-28/17.03.2021г. /т.6.8. от нея/ като посочената заповед е приета като доказателство по делото, както и е публично достъпна на официалната интернет страница на Н.. Следователно заявлението е адресирано до компетентен административен орган като срокът, в който той следва да се произнесе е 1-месечен. В срока за произнасяне на ответника поисканата от жалбоподателя виза не е издадена, нито се установява до него да са изпращани писма с указания за отстраняване на констатирани в заявлението му недостатъци. Не се установява и не се твърди от ответника, да е удължаван срока за произнасяне по процесното заявление. Няма доказателства и за спиране на административното производство. Предвид това е формиран мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК, който подлежи на обжалване в 14-дневен срок от изтичане на срока за произнасяне на ответника, предвид нормата на специалния ЗУТ – чл.215, ал.4 ЗУТ, или до 23.11.2020г. вкл. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е заведена при ответника именно на посочената дата.

Предвид горното съдът приема, че е сезиран с допустима жалба - подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по чл.214, т.1 ЗУТ вр. чл.21, ал.1 АПК, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок по чл.215, ал.4 ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството по издаване на визи за проектиране е регламентирано в чл.140 и чл.140а ЗУТ като съгласно приложимата редакция /арг. чл.142, ал.1 АПК – ДВ, бр.92 от 27 октомври 2020г./, ал.2 на чл.140 гласи, че визата за проектиране представлява копие (извадка) от действащ подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл.36. Когато кадастралната карта е влязла в сила след влизането в сила на подробния устройствен план, визата се издава върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план. Според ал.3 на с.р. за строежи в границите на недвижими културни ценности и в охранителните зони на

единични културни ценности, в случаите, когато няма одобрени специфични правила и нормативи, визата за проектиране се издава със задължителни линии на застрояване и максимално допустима кота корниз.

Безспорно се установи по делото, че в процесния имот се е намирала сграда на два етажа и половина, декларирана като паметник на културата с писмо №1334 от 20.05.1989г. на НИПК. Установи се също така, че тази сграда е премахната в изпълнение на Заповед № РД 2410 115/24.06.2004г. на кмета на Район „К. село“-СО, както и че макар да е премахната тя продължава да бъде вписана в регистъра на недвижимите културни ценности. Единичната архитектурно-строителна недвижима културна ценност „Жилищна сграда, свързана с П. Б.“, заедно с ПИ 68134.203.353, УПИ VI-7, кв.342а, според становището на Главна дирекция „Инспекторат за опазване на културното наследство“ – Министерство на културата, изразено в Констативен протокол № 33-00-767/19.10.2021г., представляват защитена територия за опазване на обектите на културно-историческото наследство. Според чл.83, ал.1, т.2, б.“а“ ЗКН инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии за опазване на културното наследство се одобряват и строежите се изпълняват по реда на Закона за устройство на територията след съгласуване по реда на чл.84, ал.1 и 2 на визата за проектиране и инвестиционния проект по част „Архитектура“. Липсата на това съгласуване, доколкото статутът на имота не е променен по реда на чл.69 ЗКН, обуславя извод за законосъобразност на оспорения отказ.

Допълнителен аргумент в подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл.71, ал.2 ЗКН, предвиждаща, че при унищожаване на недвижима културна ценност поради неизпълнение на задълженията по ал.1, т.1 и 2 /неполагане на необходимите грижи за нейното опазване, съхранение и поддържане в добро състояние при спазване на разпоредбите на този закон и актовете по прилагането му и несвоевременно уведомяване на НИНКН, а в случаите по чл.84, ал.2, т.2 - и звената по чл.17, ал.3, регионалните инспекторати по опазване на културното наследство и общинските органи за настъпили увреждания по тях или за действия спрямо тях в нарушение на този закон/, собствениците, концесионерите и ползвателите на недвижими културни ценности са длъжни да я възстановят в същия вид - с оригиналните обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики като срокът за възстановяване се определя от министъра на културата.

За пълнота следва да се посочи, че спрямо процесния имот приложение следва да намерят предвижданията на действащия ПУП. Обстоятелството, че по отношение на него преди одобряването му не е проведено съответното производство по съгласуване от страна на компетентния орган по ЗКН, както твърди пълномощника на ответника, не може да спре прилагането на плана – компетентен да се произнесе по законосъобразността му, в т.ч. валидността му, е единствено съдът по предвидения в АПК и ЗУТ ред.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. К. срещу мълчалив отказ на главния архитект на Район „К. село“-СО по заявление вх.№ РКС19-ГР00-34-/5/ от 09.10.2020г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: